

Защо и по преднитѣ наши ващи що то при-
 аха ѿ ващитѣси, това и намъ ѿставиха,
 Обаче ни треба повече да сме похвални, за
 што и което ѿ ващитѣ си не намѣрихме,
 ни съ незнаенето си го придобихме, и на
 синоветѣ си го предаваме. И много по пох-
 вални ще бъдемъ, ако ѿ сегішното наше и-
 меніе една часть по харчимъ, за да на-
 чимъ синоветѣ си какъ да върдатъ другата
 часть, която ще имъ ѿставимъ, или какъ
 и сами да могатъ да печалатъ. Защо мно-
 го видѣхме, и на всако дѣнь глѣдамы чи ва-
 щитѣ имъ са тръдиха, и печалиха, а си-
 новетѣ имъ го праснаха и ѿстаха да по-
 глѣдватъ на чужди врата. За това и дол-
 жность не избѣжна имамы повече да са тръ-
 димъ за добрата нарка на синоветѣ си, а
 не за да имъ ѿставимъ много именіе. За
 това и Філіппъ дѣмаше на Аристотѣла за
 сына си Аляксандра: научи го за да ѿ-
 бѣгва оныя погрѣшки, за които
 азъ много пати самъ са каалъ, ко-
 га то самъ ѿ незнаенето си по-
 грѣшалъ. И другъ некойси великъ Царь,

като